

El prat de dall d'Esclet, dels últims reductes

Aquest espai de Cassà de la Selva és un dels pocs prats inundables conservats a la depressió de la Selva i és molt apreciat per la seva biodiversitat

Un grup de persones treballa per preservar l'indret

Els prats de dall inundables pràcticament han desaparegut de la depressió de la Selva. A Caldes de Malavella es conserven els de Sant Sebastià, dels pocs d'aquestes característiques que estan protegits a escala europea per la Xarxa Natura 2000, una figura de protecció que té l'objectiu de fer compatible la conservació dels hàbitats naturals i la seva fauna amb l'activitat humana que s'hi desenvolupi. També entre Caldes de Malavella i Sant Andreu Salou, a tocar de la riera de Benaula, es conserven alguns retalls de prats de dall, però no tenen cap protecció i estan molt amenaçats per l'explotació agrària. Un últim reducte es troba al veïnat d'Esclet de Cassà de la Selva, just al peu de l'ermita de Sant Vicenç i al costat de la riera de Cagarella, on es conserva un prat de dall d'unes 4 hectàrees d'alt valor natural.

El prat d'Esclet no disposa de cap figura de protecció supramunicipal, però des de fa uns mesos un grup de persones preocupades per la conservació del medi natural i la biodiversitat s'han mobilitzat per consensuar amb propietaris i administracions una estratègia per reivindicar aquest espai amb l'objectiu de preservar-lo. El valor d'un prat de dall atorga la seva condició humida i inundable. Com que no s'hi pot fer conreu de secà, el camp no es llaura ni és objecte de totes les pràctiques associades a l'activitat agrícola (fertilitzants, purins, pesticides, insecticides...). L'herba que hi creix es dalla un o dos cops l'any –d'aquí ve el seu nom– i es destina com a aliment per al bestiar.

Per les seves característiques, els prats de dall són hàbitats rics en biodiversitat i refugi d'ocells, mamífers, rèptils i amfibis. Al d'Esclet, per exemple, s'hi han inventariat fins a 216 espècies d'aus que s'hi aturen durant la migració i hi troben aliment i tranquil·litat. "És trist que quedin tan pocs prats de dall i que cada cop se'n llaurin més. És un autèntic desastre ecològic", explica Miguel Ángel Fuentes, un dels membres d'aquest grup. Fuentes explica que potser només queden un 10% dels prats de dall que hi havia fa vint anys, quan va començar a observar ocells. Gradualment, la majoria d'aquests prats han acabat assecats a través de xarxes de reg o de l'extracció d'aigua amb pous i destinats al cultiu de cereal. "El d'Esclet, per exemple, té un altíssim valor, amb algunes plantes molt rares a la península", assegura.

Aquest grup considera que ha arribat l'hora de protegir els prats de dall que queden, com el d'Esclet: "Queden quatre retallets i hem de mirar de conservar-los. Cal evitar pràctiques agressives, com l'excés de purins i pesticides. Si s'aconsegueix, s'arribaria a una situació una mica més amable de convivència entre persones, activitat agrícola i biodiversitat", asseguren. "Parlem d'espais ínfims que podrien perfectament ser comprats per l'administració. Això suposaria un cost molt petit, perquè no són camps productius."

Una de les mesures més necessàries per a la conservació del prat d'Esclet és potenciar la tranquil·litat de l'indret. El grup proposa fer una tanca vegetal al costat del camí per evitar al màxim el soroll de passejants, motos i quads que hi circulen. També creu que caldria fer una zona tampó que s'estengués als prats del voltant: "Ser un espai petit i fragmentat accentua el problema de la falta de tranquil·litat. Si tinguéssim tres o quatre prats inundables més, quan els ocells s'espantessin podrien anar al camp del costat. Ara, quan veuen pertorbada la seva tranquil·litat, comencen a fer voltes i potser marxen cap als aiguamolls de l'Empordà", explica Fuentes.

“Fins i tot hi passen parapents a motor, tot i que estan prohibits per la proximitat amb l'aeroport”, hi afegeix Toni Mariné, un altre dels integrants del grup. En aquest sentit, han tingut èxit les converses amb els caçadors, que han exclòs els prats de dall i la zona del voltant –en total, unes 26 hectàrees– de la caça major. “S’ha fet una petita reserva, i això és vital per poder garantir la tranquil·litat de l’indret. Tot i que hauríem volgut més hectàrees, aquest fet ja és un pas en benefici de la fauna”, diu Emma Guinart.

El grup considera que s’hauria de dotar l’espai d’una figura de protecció, com ara la de reserva natural de fauna salvatge, o incloure’l a la Xarxa Natura 2000, com ja passa amb els prats de Sant Sebastià: “No és garantia de res, però és el reconeixement que mereix i és un impediment a l’amenaça que pot sobrevenir en forma d’infraestructura.” En aquest sentit, Xon Vilahur recorda que un projecte descartat d’allargament de la C-25, l’eix transversal, tenia previst passar a la vora d’aquest “paradís ornitològic”.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 11-04-2022, Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/11-mediambient/2124094-el-prat-de-dall-d-esclat-dels-ultims-reductes.html>